

- Aitchison J., 1996, *Words in the Mind: An Introduction to the Mental Lexicon*, Oxford.
- Aitchison J., 2002, *Ziarna mowy. Początki i rozwój języka*, przeł. M. Sykurska-Derwojed, Warszawa.
- Ajdukiewicz K., 1938, *Zdania pytajne*, w: tegoż, *Logiczne podstawy nauczania*, Wilno, s. 15–21.
- Ajdukiewicz K., 1985 (1939), *O sprawiedliwości*, w: tegoż, *Język i poznanie*, t. 1, Warszawa, s. 365–376.
- Amoris laetitia. Posynodalna adhortacja apostolska papieża Franciszka, 2016, Kraków.
- Anusiewicz J., 1995, *Lingwistyka kulturowa. Zarys problematyki*, Wrocław.
- Apresjan J., 1986, *Performativy v gramatike i slovare*, „Izvestija ANSSSR. Seria Literatura i jazyk” 45, s. 208–223.
- Arutjunova N.D., 1997, *Vremja: modeli i metafory*, w: *Jazyk i vremja. Logičeskij analiz jazyka*, red. N.D. Arutjunova, T.E. Janko, Moskva, s. 51–61.
- Arystoteles, 2000, *Dzieła wszystkie*, t. 5: *Etyka nikomachejska. Etyka wielka. Etyka eudemejska. O cnotach i wadach*, Warszawa.
- Austin J.L., 1962, *How to Do Things with Words*, Oxford.
- Awdiejew A., 1987, *Pragmatyczne podstawy interpretacji wypowiedzeń*, Kraków.
- Awdiejew A., Habrajska G., 2004, *Wprowadzenie do gramatyki komunikacyjnej*, Łask.
- Bajerowa I., 1993, *Język ogólnopolski XX wieku*, w: *Współczesny język polski*, red. J. Bartmiński, Lublin, s. 23–48 (w wydaniu z 2001 roku).
- Bajerowa I., 2000, *Polski język ogólny XIX wieku. Stan i ewolucja*, t. 3: *Składnia. Synteza*, Katowice.
- Bałałaniak D., 2013, *Polskie intensyfikatory leksykalne na tle wyrażen gradacyjnych*, Opole.
- Banasiak D., 2019, *O znaczeniu czasownika „wyśmiać (kogoś, coś)” i jego użyciu w internetowym dyskursie politycznym*, „Prace Filologiczne” 73, s. 571–588. <https://doi.org/10.32798/pf.506>
- Bańko M., 1989, *O zdaniach z przyczyną logiczną i zdaniach z logicznym skutkiem*, „Prace Filologiczne” 34, s. 173–186.
- Bańkowski A., 2000, *Etymologiczny słownik języka polskiego*, Warszawa.
- Bartmiński J., 1991, *Projekt i założenia ogólne słownika aksjologicznego*, w: *Język a kultura*, t. 2, red. J. Anusiewicz, J. Bartmiński, Wrocław, s. 293–312.
- Bartmiński J. (red.), 2001, *Współczesny język polski*, Lublin.
- Bartmiński J. (red.), 2006, *Język. Wartości. Polityka. Zmiany rozumienia nazw wartości w okresie transformacji ustrojowej w Polsce. Raport z badań empirycznych*, Lublin.
- Bartmiński J., 2006, *Językowe podstawy obrazu świata*, Lublin.
- Bartmiński J., 2014, *Jakie wartości współtworzą językowy obraz świata Słowian?*, w: tegoż, *Polskie wartości w europejskiej aksjosferze*, Lublin, s. 21–28.
- Bartmiński J. i in. (red.), 2004, *Akty i gatunki mowy*, Lublin.

- Bartmiński J., Grzegorzczkova R. (red.), 1991, Język a kultura, t. 4: Funkcje języka i wypowiedzi, Wrocław.
- Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S., 2006, Intencja a funkcja tekstu, w: Język a komunikacja, t. 12: Oblicza komunikacji 1. Perspektywy badań nad tekstem, dyskursem i komunikacją, red. I. Kamińska-Szmaj, T. Piekot, M. Zaśko-Zielińska, Wrocław, s. 25–44.
- Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S., 2019, Tekstologia, Warszawa.
- Bauer J., Grepl M., 1970, Skladba spisovné češtiny, Praga.
- Bednarek A., 1987, Wykładniki leksykalne ekwiwalencji. Analiza semantyczna wyrażeń typu „czyli”, Toruń.
- Bellert I., 1972, On the Logico-Semantic Structure of Utterances, Wrocław.
- Benveniste E., 1958, De la subjectivité de la langue, „Journal de Psychologie Normale et Pathologique” 55 (7/8), s. 257–265.
- Biblia Tysiąclecia – Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu, 1965–2002, w przekładzie z języków oryginalnych, Poznań.
- Biblia. Knigi Svjaščennogo Pisanija Vetxogo i Novogo Zaveta, 1973, Bruxelles.
- Bieńkowska D., Umińska-Tytoń E., 2006, „Persona” i „osoba” oraz formy pokrewne w dziejach języka polskiego, w: Osoba i osobowość, czynniki je kształtujące, red. M. Pietrzak, Łódź, s. 7–21.
- Bierwisch M., 1970, On Classifying Semantic Features, w: Progress in Linguistics, red. M. Bierwisch, K.E. Heidolph, Hague, s. 208–223. <https://doi.org/10.1515/9783111350219>
- Boć J.B. (red.), 2005, Prawniczy słownik wyrazów trudnych, Wrocław.
- Boguslavskaja O.Ju., 2000, I net grexa v ego vine (vinovatyj i vinovnyj), w: Jazyki ětiki. Logičeskij analiz jazyka, red. N.D. Arutjunova, T.E. Janko, Moskva, s. 79–89.
- Bogusławski A., 1975, Measures are measures. In defence of the diversity of comparatives and positives, „Linguistische Berichte” 36, s. 1–9.
- Bogusławski A., 1979, Performatives or metatextual comments? On the cognitive and non-cognitive linguistic conventions, „Kwartalnik Neofilologiczny” 26, s. 301–336.
- Bogusławski A., 1988, Język w słowniku, Warszawa.
- Bolinger D., 1972, Degree words, Hague. <https://doi.org/10.1515/9783110877786>
- Boryś W., 2005, Słownik etymologiczny języka polskiego, Kraków.
- Bralczyk J., 1987, O języku polskiej propagandy politycznej lat siedemdziesiątych, Warszawa.
- Bralczyk J., 2004, Język na sprzedaż: czyli o tym, jak język służy reklamie i jak reklama używa języka, Gdańsk.
- Brożek A., Jadacki J., Przełęcki M., 2011, W poszukiwaniu najwyższych wartości. Rozmowy międzypokoleniowe, Warszawa.
- Brückner A., 1927, Etymologiczny słownik języka polskiego, Warszawa.
- Bühler K., 1934, Sprachtheorie, Jena.

- Burkhardt H., 2006, Nowy słownik synonimów polskich – ilustracja ciągu przymiotnikowego odnoszącego się do pojęcia czasu, w: *Język a kultura*, t. 19: Czas – język – kultura, red. A. Dąbrowska, A. Nowakowska, Wrocław, s. 73–80.
- Buttler D., 1978, *Rozwój semantyczny wyrazów polskich*, Warszawa.
- Buttler D., 1981, Tendencje rozwojowe w zasobie słownym powojennej polszczyzny, w: *Współczesna polszczyzna*, red. H. Kurkowska, Warszawa, s. 187–219.
- Chantraine P., 1977, *Dictionnaire etymologique de la langue grecque, histoire des mots*, Paris.
- Chlebda W., 2001, Frazematyka, w: *Współczesny język polski*, red. J. Bartmiński, Lublin, s. 335–342.
- Chlewiński Z., 1999, *Umysł. Dynamiczna organizacja pojęć*, Warszawa.
- Chmura-Klebotowa M., 1972, O funkcji języka w ontogenezie, „*Poradnik Językowy*” 8, s. 457–466.
- Chomsky N., 2016, *What Kind of Creatures are We*, New York. <https://doi.org/10.7312/chom17596>
- Danielewiczowa M., 1991, Zdania pytajne o funkcji ekspresywnej, w: *Język a kultura*, t. 4: Funkcje języka i wypowiedzi, red. J. Bartmiński, R. Grzegorzczkowska, Wrocław, s. 159–168.
- Danielewiczowa M., 1993, O pojęciu konotacji wartościującej, w: *Studia semantyczne*, red. R. Grzegorzczkowska, Z. Zaron, Warszawa, s. 131–142.
- Danielewiczowa M., 1996, O znaczeniu zdań pytajnych w języku polskim. Charakterystyka struktury tematyczno-rematycznej wypowiedzi interrogatywnych, Warszawa.
- Danielewiczowa M., 2012, *W głąb specjalizacji znaczeń. Przysłówkowe metapredykaty atestacyjne*, Warszawa.
- Decsy G., 1998, *A Select Catalogue of Language Universals*, Bloomington.
- Derwojedowa M., Zawisławska M., 2007, Relacje leksykalne w polskiej i czeskiej bazie WordNet, w: *Z polskich studiów slawistycznych, seria 11: Językoznawstwo: prace na XV Międzynarodowy Kongres Sławistów w Ochrydzie*, Warszawa, s. 15–23.
- Długosz-Kurczabowa K., 2008, *Wielki słownik etymologiczno-historyczny języka polskiego*, Warszawa.
- Dobrzyńska T., 1993, *Tekst. Próba syntezy*, Warszawa.
- Dokurno J., 1988, Pojęcie winy. Próba analizy semantycznej, „*Polonica*” 13, s. 5–15.
- Doroszewski W., 1962, Uwagi o mechanizmie ewolucji języka, w: tegoż, *Studia i szkice językoznawcze*, Warszawa, s. 223–226.
- Doroszewski W., 1970, Funkcja poznawcza języka w jego projekcjach społecznych, „*Poradnik Językowy*” 2, s. 201–214.
- Duraj-Nowosielska I., 2007, „Robić coś” i „coś powodować”. Opozycja agentywności i kauzatywności w języku polskim, Warszawa.
- Duszkin M., 2010, *Wykładniki przybliżoności adnumeratywnej w języku polskim i rosyjskim*, Warszawa.
- EJO – *Encyklopedia językoznawstwa ogólnego*, 1993, red. A. Furdal i in., Wrocław.

- Engelking A., 1991, Rytuaty słowne w kulturze ludowej. Próba klasyfikacji, w: *Język a kultura*, t. 4: Funkcje języka i wypowiedzi, red. J. Bartmiński, R. Grzegorzczkowska, Wrocław, s. 75–85.
- Ernout A., Meillet A., 1951 (1939), *Dictionnaire étymologique de la langue latine*, Paris.
- ESSJa – Etimologičeskij slovar' slavjanskich jazykov. Praslavjanskij leksičeskij fond, 1974–2005, red. O.N. Trubaczew, Moskva.
- Falkowska M., 2012, *Semantyka winy we współczesnej polszczyźnie*, Warszawa.
- Fillmore Ch.J., 1985, Frames and the semantics of understanding, „*Quaderni di Semantica*” 6 (2), s. 222–254.
- Frisk H., 1972, *Griechisches etymologisches Wörterbuch*, Heidelberg.
- Furdal A., 1977, *Językoznawstwo otwarte*, Opole.
- Gleason J.B., Bernstein N. (red.), 2005, *Psycholingwistyka*, Gdańsk.
- Godowska H., 1982, Składniowe i semantyczne cechy leksemu „trzeba”, w: *Język: Teoria – dydaktyka. Materiały V konferencji młodych językoznawców – dydaktyków*, red. J. Tokarski, Kielce, s. 55–63.
- Godowska H., 1987, Leksem „powinien” – próba opisu znaczeń, w: *Język. Teoria – dydaktyka. Materiały VIII konferencji młodych językoznawców*, red. M. Preyzner, Kielce, s. 223–230.
- Godowska H., 1991, Funkcja nakłaniająca a zdania deontyczne z „powinien”. Postawienie problemu, w: *Prace z językoznawstwa ogólnego i kontrastywnego*, red. J. Sambor, R. Huszcza, Warszawa, s. 35–48.
- Greń Z., 1994, *Semantyka i składnia czasowników oznaczających akty mowy w języku polskim i czeskim*, Warszawa.
- Grice H.P., 1975, Logic and Conversation, w: *Syntax and Semantics*, t. 3: Speech Acts, red. P. Cole, J.L. Morgan, New York, s. 41–58. https://doi.org/10.1163/9789004368811_003
- Grochowski M., 1980, *Pojęcie celu. Studia semantyczne*, Wrocław.
- Grochowski M., 1984, Składnia wyrażzeń polipredykatywnych, w: *Gramatyka współczesnego języka polskiego. Składnia*, red. Z. Topolińska, Warszawa, s. 213–299.
- Grochowski M., 1986, *Polskie partykuły. Składnia, semantyka, leksykografia*, Wrocław.
- Grochowski M., 1988, O ustalaniu reprezentacji semantycznej nazw przedmiotów konkretnych, w: *Z polskich studiów slawistycznych, seria 7*, red. J. Basara, Warszawa, s. 139–147.
- Grochowski M., 1997, *Wyrażenia funkcyjne. Studium leksykograficzne*, Kraków.
- Grochowski M., 2003, O znaczeniach przymiotników metatekstowych „następny”, „kolejny”, w: *Studia z gramatyki i leksykologii języka polskiego*, red. M. Gębka-Wolak, I. Kaproń-Charzyńska, M. Urban, Toruń, s. 197–205.
- Grochowski M., 2004, Jednostki leksykalne o postaci „ba” jako komentarz metatekstowy, „*Poradnik Językowy*” 2, s. 18–26.
- Grochowski M., 2005, O cechach gramatycznych i znaczeniu jednostek o postaci „trochę”, w: *Przysłówki i przyimki. Studia ze składni i semantyki języka polskiego*, red. M. Grochowski, Toruń, s. 101–111.

- Grochowski M., 2006, Zdania koncesywne we współczesnym języku polskim, „Acta Universitatis Nicolai Copernici. Filologia Polska” 62 (377), s. 219–234.
- Grochowski M., 2008, Założenia ogólne opisu tzw. wyrażeń funkcyjnych w „Wielkim Słowniku Języka Polskiego”, w: Nowe studia leksykograficzne 2, red. P. Żmigrodzki, R. Przybylska, Kraków, s. 11–22.
- Grochowski M., Kisiel A., Żabowska M., 2009, Problemy definiowania jednostek metatekstowych w słowniku. Między przyjaznością a naukowością, „Prace Filologiczne. Seria Językoznawcza” 56, s. 145–160.
- Grzegorzczkowska R., 1972, Funkcje semantyczne tzw. zaimków nieokreślonych, „Prace Filologiczne” 22, s. 63–83.
- Grzegorzczkowska R., 1975, Funkcje semantyczne i składniowe polskich przysłówków, Wrocław.
- Grzegorzczkowska R., 1978, O pewnym typie wyrażeń gradacyjnych: „prawie”, „ledwie”, „Slavia Orientalis” 27 (3), s. 341–344.
- Grzegorzczkowska R., 1991, Problem funkcji języka i tekstu w świetle teorii aktów mowy, w: Język a kultura, t. 4: Funkcje języka i wypowiedzi, Wrocław, s. 11–28.
- Grzegorzczkowska R., 1999, Problemy dyskusyjne w interpretacji tzw. orzeczenia imiennego, w: Studia lingwistyczne ofiarowane Profesorowi Kazimierzowi Polańskiemu na 70-lecie Jego urodzin, red. W. Banyś, L. Bednarczyk, S. Karolak, Katowice, s. 118–124.
- Grzegorzczkowska R., 2001, Własności składniowe i semantyczne czasowników „okazać”, „okazać się”, w: Składnia, stylistyka, struktura tekstu: księga jubileuszowa dedykowana profesor Teresie Ampel, red. M. Krauz, K. Ożóg, Rzeszów 2002, s. 158–164.
- Grzegorzczkowska R., 2003a, Kształtowanie się czasownikowych wykładników przyczynowości w dziejach polszczyzny, w: Anabasis. Prace ofiarowane Profesor Krystynie Pisarkowej, red. I. Bobrowski, Kraków, s. 99–106.
- Grzegorzczkowska R., 2003b, Znaczenia współczesne i rozwój semantyczny czasownika „polegać”, w: Studia z gramatyki i leksykologii języka polskiego, red. M. Gębka-Wolak, I. Kaproń-Charzyńska, M. Urban, Toruń, s. 227–232.
- Grzegorzczkowska R., 2004, Punkt widzenia nadawcy w znaczeniach leksemów, w: Punkt widzenia w języku i kulturze, red. R. Nycz, J. Bartmiński, S. Niebrzegowska-Bartmińska, Lublin, s. 161–176.
- Grzegorzczkowska R., 2006a, Podstawowe funkcje języka a dialog ‘lekarz – pacjent’, w: Komunikacja lekarz – pacjent w diagnostyce i leczeniu nowotworów, red. A. Hącia, Warszawa, s. 19–26.
- Grzegorzczkowska R., 2006b, Polskie przymiotniki temporalne na tle ogólnej językowej konceptualizacji czasu, w: Język a kultura, t. 19: Czas – język – kultura, red. A. Dąbrowska, A. Nowakowska, Wrocław, s. 33–43.
- Grzegorzczkowska R., 2006c, Rozwój semantyczny leksemów „winien, powinien”, w: Na językoznawczych ścieżkach. Prace ofiarowane Profesorowi Jerzemu Podrackiemu, red. A. Mikołajczuk, R. Pawelec, Warszawa, s. 235–243.
- Grzegorzczkowska R., 2006d, Z dziejów wykształcania się abstrakcyjnych znaczeń wyrazów: rozwój semantyczny czasownika „zależać”, „Prace Filologiczne” 51, s. 171–178.

- Grzegorzczkowska R., 2007, Wstęp do językoznawstwa, Warszawa.
- Grzegorzczkowska R., 2008, Pojęcie „winy” i jego różne rozumienia w języku polskim i rosyjskim, „Prace Filologiczne” 54, s. 143–152.
- Grzegorzczkowska R., 2010, Wprowadzenie do semantyki językoznawczej, Warszawa.
- Grzegorzczkowska R., 2012, Różne rozumienia wyrazu „godność” we współczesnej polszczyźnie, w: Odkrywanie znaczeń w języku, red. K. Waszakowa, A. Mikołajczuk, Warszawa, s. 13–29.
- Grzegorzczkowska R., 2014, O pojęciu sprawiedliwości z perspektywy lingwistycznej, w: Księga Jubileuszowa poświęcona Marianowi Przełęckiemu w darze na 90-lecie urodzin, red. A. Brożek, J. Jadacki, Lublin, s. 377–388.
- GWJP 1984 – Gramatyka współczesnego języka polskiego. Składnia, 1984, red. Z. Topolińska, Warszawa.
- GWJP 1998 – Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia, 1998, red. R. Grzegorzczkowska, R. Laskowski, H. Wróbel, Warszawa.
- Hockett Ch.F., 1958, A Course in Modern Linguistics, New York. <https://doi.org/10.1111/j.1467-1770.1958.tb00870.x>
- Hockett Ch.F., 1961, Linguistic Elements and Their Relation, „Language” 37, s. 29–53.
<https://doi.org/10.2307/411248>
- Hockett Ch.F. 1963, The Problem of Universals in Language, w: Universals of Language, red. J.W. Greenberg, Cambridge, s. 1–29 (przekład pol. w: Językoznawstwo strukturalne, 1979).
- ISJP – Inny słownik języka polskiego, 2000, red. M. Bańko, Warszawa.
- Jakobson R., 1960, Poetyka w świetle językoznawstwa, „Pamiętnik Literacki” 51 (2), s. 431–473.
- Jakobson R., 1989, W poszukiwaniu istoty języka, Warszawa.
- Janus E., 1981, Wykładniki intensywności cechy (na materiale polskim i rosyjskim), Wrocław.
- Jędrzejko E., 1987, Semantyka i składnia polskich czasowników deontycznych, Wrocław.
- Jodłowski S., 1976, Podstawy składni polskiej, Warszawa.
- Kalisz R., 1993, Pragmatyka językowa, Gdańsk.
- Kallas K., 1974, Formalnogramatyczna klasyfikacja zdań pojedynczych dzisiejszej polszczyzny pisanej, Warszawa.
- Karolak S., 1984, Składnia wyrażzeń predykatywnych, w: Gramatyka współczesnego języka polskiego. Składnia, red. Z. Topolińska, Warszawa, s. 11–211.
- Karolak S., 1987, O nieokreśloności, w: Studia gramatyczne bułgarsko-polskie, t. 2: Określoność/nieokreśloność, red. V. Koseska-Toszeva, J. Mindak, Wrocław, s. 41–64.
- Karolak S., 1993a, Funkcja reprezentatywna języka (mowy), w: Encyklopedia językoznawstwa ogólnego, red. K. Polański, Wrocław, s. 187–188.
- Karolak S., 1993b, Negacja, w: Encyklopedia językoznawstwa ogólnego, red. K. Polański, Wrocław, s. 389–391.

- Kaszycka K.A., 2012, Antropogeneza, w: Przeszłość społeczna. Próba konceptualizacji, red. S. Tabaczyński i in., Poznań, s. 979–985.
- Katechizm Kościoła katolickiego, 1994, Poznań.
- Kosyl C., 1993, Chrematonimy, w: Współczesny język polski, red. J. Bartmiński, Lublin, s. 439–444.
- Klemensiewicz Z., 1969, Zarys składni polskiej, Warszawa.
- Klemensiewicz Z., 1999, Historia języka polskiego, Warszawa.
- Kleszczowa K., 2010, Polskie okreśniki niepełnej zupełności, w: Symbolae grammaticae in honorem Bogusłai Dunaj, red. R. Przybylska, J. Kaś, K. Sikora, Kraków, s. 331–339.
- Kleszczowa K., 2011, Wyrażenia funkcyjne w ujęciu diachronicznym, Wykład wygłoszony na posiedzeniu Komitetu Językoznawstwa 7 II 2011, Warszawa.
- Kluge F., 1973, Etymologisches Wörterbuch der deutsche Sprache, Berlin–New York.
- Kołąkowski L., 2000, Mini-wykłady o maxi-sprawach. Seria trzecia, Kraków.
- Konkordancja 1996 – Konkordancja Starego i Nowego Testamentu do Biblii Tysiąclecia, 1996, red. J. Flis, Warszawa.
- Koseska-Toszeva V., 1987, O pewnym kwantyfikacyjnym modelu opisu językowej kategorii określoności/nieokreśloności, w: Studia gramatyczne bułgarsko-polskie, t. 2: Określoność/nieokreśloność, red. V. Koseska-Toszeva, J. Mindak, Wrocław, s. 65–82.
- Kostrzewa D., 2013, „Człowiekiem się rodzę, osobą się staję”. Relacje semantyczne między leksemami „osoba” i „człowiek” we współczesnej polszczyźnie, „LingVaria” 1 (15), s. 43–58.
<https://doi.org/10.12797/LV.08.2013.15.04>
- Kozarzewska E., 1991, Czasowniki mówienia we współczesnym języku polskim: studium semantyczno-składniowe, Warszawa.
- Krzyżanowski P., Nowak P. (red.), 2004, Manipulacja w języku, Lublin.
- Księga Psalmów, 1982, przeł. C. Miłosz, Lublin.
- Księga Psalmów, 1997, przeł. K. Romaniuk, Warszawa.
- Kuckenburger M., 2006, Pierwsze słowo. Narodziny mowy i pisma, Poznań.
- Kulczycki S., 1973, Z dziejów matematyki greckiej, Warszawa.
- Kurcz I., 2005, Psychologia języka i komunikacji, Warszawa.
- Kurkowska H., 1974, O przedmiocie i dziełach leksykologii, Warszawa.
- Lalewicz J., 1973, Krytyka teorii funkcji mowy Bühlera–Jakobsona, „Teksty” 6 (12), s. 16–33.
- Laskowski R., 1975, Przyimek, w: Encyklopedia wiedzy o języku polskim, red. S. Urbańczyk, Wrocław, s. 272.
- Laskowski R., 1998, Zagadnienia ogólne morfologii, w: Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia, red. R. Grzegorzczkowska, R. Laskowski, H. Wróbel, Warszawa, s. 27–86.

- Laskowski R., 2003, Präpositionale Ausdrücke mit temporaler Funktion im Polnischen, w: Präpositionen im Polnischen, *Studia Slavica Oldenburgensia* 11, red. G. Hentschel, T. Menzel, Oldenburg, s. 193–226.
- Laskowski R., 2005, Temporalne frazy przyimkowe o funkcji prospektywnej i retrospektywnej, w: Przystówki i przyimki. *Studia ze składni i semantyki języka polskiego*, red. M. Grochowski, Toruń, s. 209–225.
- Lenartowicz B., 1991, Główne pojęcia i kierunki pragmatyki językoznawczej, w: *Prace z pragmatyki, semantyki i metodologii semiotyki*, red. J. Pelc, Wrocław, s. 197–217.
- Levinson S.C., 1983, *Pragmatics*. Cambridge Textbooks in Linguistics, Cambridge.
- Linde S.B., 1854–1860, *Słownik języka polskiego*, t. 1–6, Lwów.
- Linde-Usiekiewicz J., Zawistawska M. (red.), 2010, *Rygorystyczna aplikacja metodologii kognitywno-interpretacyjnej*, Warszawa.
- Lyons J., 1984, *Semantyka*, t. 1, Warszawa.
- Machek V., 1968, *Etymologický slovník jazyka českého*, Praha.
- Mayenowa M.R. (red.), 1971, *O spójności tekstu*, Wrocław.
- Milewski T., 1965, *Językoznawstwo*, Warszawa.
- Minsky M., 1975, A framework for representing knowledge, w: *The psychology of computer vision*, red. P.H. Winston, New York, s. 211–277.
- Morris Ch., 1938, *Foundations of the Theory of Signs*, Chicago.
- Mosiótek-Kłosińska K., Zgółka T. (red.), 2003, *Język perswazji publicznej*, Poznań.
- Mróz A., 2011, Aequitas sequitur legem. Sprawiedliwość i prawo, w: *Humanizm w języku polskim. Wartości humanistyczne w polskiej leksyce i refleksji o języku*, red. A. Janowska, M. Pastuchowa, R. Pawelec, Warszawa, s. 295–350.
- Nagórko A., Łaziński M., Burkhardt H., 2004, *Dystynktywny słownik synonimów*, Kraków.
- NKJP – Narodowy Korpus Języka Polskiego, www.nkjp.pl.
- Oxford Latin Dictionary, 1968, London.
- Ożóg K., 1991, Elementy metatekstowe ze składnikiem „mówię” w polszczyźnie mówionej, w: *Język a kultura*, t. 4: Funkcje języka i wypowiedzi, red. J. Bartmiński, R. Grzegorzczkova, Wrocław, s. 183–194.
- Paduczewa E.V., 1992, Wypowiedź i jej odniesienie do rzeczywistości (referencyjne aspekty znaczenia zaimków), Warszawa [oryg. *Wyskazywanie i ego soontesennost' s dejstwitel'nost'ju*, Moskwa 1985].
- Paduczewa E.V., 2000a, Nabljudatel' kak eksperent «za kadrom», w: *Slovo v tekste i slovore. Sbornik statej k semidesatiletiju Ju. D. Apresjana*, red. L.L. Jomdin, L.P. Krysin, Moskwa, s. 434–446.
- Paduczewa E.V., 2000b, Semantika viny i smeščenie akcentov v tolkovanii leksemy, w: *Jazyki ětiki. Logičeskij analiz jazyka*, red. N.D. Arutjunova, T.E. Janko, Moskwa, s. 149–166.

- Pisarek W., 2002, Perswazja – jak ją widzą, jak ją piszą, w: Język perswazji publicznej, red. K. Mosiołek-Kłosińska, T. Zgółka, Poznań 2003, s. 9–17.
- Pisarkowa K., 1961, Historia składni rok temu, „Język Polski” 41, s. 319–328.
- Pisarkowa K., 1971–1973, Zapomniane konstrukcje składni średniopolskiej, Wrocław.
- Pisarkowa K., 1981, Do semantyki kauzatywności, „Polonica” 7, s. 37–46.
- Pisarkowa K., 1984, Historia składni języka polskiego, Wrocław.
- Pisarkowa K., 1994, Historia składni języka polskiego, Wrocław.
- PSWP – Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny, 1994–2005, t. 1–50, red. H. Zgółkowa, Poznań.
- Puzynina J., 1978, O funkcjach języka, tekstu oraz ich elementów leksykalnych, w: Z zagadnień słownictwa współczesnego języka polskiego, red. M. Szymczak, Wrocław, s. 151–160.
- Puzynina J., 1992, Język wartości, Warszawa.
- Rejzek J., 2012, Wyrazy oznaczające miłość w języku czeskim, polskim i innych językach słowiańskich, w: Odkrywanie znaczeń w języku, red. A. Mikołajczuk, K. Waszakowa, Warszawa, s. 286–289.
- Rytel-Kuc D., 1982, Leksykalne środki wyrażania modalności w języku czeskim i polskim, Wrocław.
- Sadnik L., Aitzetmüller R., 1955, Handwörterbuch zu den Altkirchenslavischen Texten, Heidelberg.
- Sadzik J., 1982, O psalmach, w: Księga Psalmów, przeł. C. Miłosz, Lublin 1982, s. 11–44.
- Saloni Z., 1993, Metajęzyk, w: Encyklopedia językoznawstwa ogólnego, Encyklopedia językoznawstwa ogólnego, red. K. Polański, Wrocław, s. 363.
- Saloni Z., Świdziński M., 1998, Składnia współczesnego języka polskiego, Warszawa.
- Sapir E., 1972, Gradacja: studium z semantyki, w: Semantyka i słownik, red. A. Wierzbicka, Wrocław, s. 9–37.
- Šapošnikov A.K., 2010, Etimologičeskij slovar' sovremennogo russkogo jazyka, Moskva.
- Saussure F. de, 1916, Cours de linguistique générale, Paris.
- Searle J., 1969, Speech Acts. An Essay in the Philosophy of Language, Cambridge.
<https://doi.org/10.1017/CBO9781139173438>
- Searle J., 1975, Indirect Speech Acts, w: Syntax and Semantics, t. 3: Speech Acts, red. P. Cole, J.L. Morgan, New York, s. 59–82. https://doi.org/10.1163/9789004368811_004
- Septuaginta. Id est Vetus Testamentum graece juxta LXX interpretes, 1965, t. 1–2, red. A. Rahlfs, Stuttgart.
- SJAM – Słownik języka Adama Mickiewicza, 1962–1983, t. 1–11, red. K. Górski, S. Hrabec, Wrocław.
- SJPD – Słownik języka polskiego, 1958–1969, t. 1–11, red. W. Doroszewski, Warszawa.
- SJPSz – Słownik języka polskiego, 1987, red. M. Szymczak, Warszawa.
- Skowronek K., 1993, Reklama. Studium pragmalingwistyczne, Kraków.

- Slovar' sovremennogo russkogo literaturnogo jazyka, 1950–1965, Moskva [Bolš'oj akademičeskij slovar'].
- Stawski F., 1952–1982, Słownik etymologiczny języka polskiego, t. 1–5, Kraków.
- Słownik gniazdowy partykuł polskich, 2014, red. M. Grochowski i in., Kraków.
- Słownik grecko-polski, 1958–1965, t. 1–4, red. Z. Abramowiczówna, Warszawa.
- Słownik języka Cypriana Norwida, <https://www.sloownikjezykanorwida.uw.edu.pl>.
- Słownik języka Jana Chryzostoma Paska, 1973, t. 1–2, red. H. Koneczna, Wrocław.
- Słownik kościelny łacińsko-polski, 1958, red. A. Jougan, Poznań.
- Słownik łaciny średniowiecznej w Polsce, 1953–, red. M. Plezia i in., Wrocław.
- Słownik łacińsko-polski, 1959–1979, t. 1–5, red. M. Plezia, Warszawa.
- Słownik polszczyzny Jana Kochanowskiego, 1994–2012, red. M. Kucała, Kraków.
- Słownik staropolski, 1953–2002, red. K. Nitsch, S. Urbańczyk, W. Twardzik, Kraków.
- Słownik syntaktyczno-generatywny czasowników polskich, 1982–1993, red. K. Polański, Wrocław.
- Słownik warszawski – Słownik języka polskiego, 1900–1927, red. J. Karłowicz, A. Kryński, W. Niedźwiedzki, Warszawa.
- Słownik wileński – Słownik języka polskiego, 1861, red. A. Zdanowicz i in., Wilno.
- SPXVI – Słownik polszczyzny XVI wieku, 1966–2002, t. 1–33, red. M.R. Mayenowa, Wrocław.
- Stalmaszczyk P., 2018, Paradygmat mentalistyczny w językoznawstwie, w: Sens i konwencja w języku. Studia dedykowane Profesorowi Maciejowi Grochowskiemu, red. A. Dobaczewski, A. Moroz, P. Sobotka, Toruń, s. 311–324.
- Stępień T., 2006, Osoba i indywidualność, w: Osoba i osobowość, czynniki je kształtujące, red. M. Pietrzak, Łódź, s. 385–399.
- Swadesh M., 1955, Towards greater accuracy in lexicostatistic dating, „International Journal of American Linguistics” 21, s. 121–137. <https://doi.org/10.1086/464321>
- SWJP – Słownik współczesnego języka polskiego, 1999, red. B. Dunaj, Warszawa.
- Szumińska B., 1997, O znaczeniach i łączliwości wyrażen „prawie” i „niemal”, „Acta Universitatis Nicolai Copernici. Filologia Polska” 48 (313), s. 61–70.
- Szumińska B., 1998, Opozycja semantyczna jednostek leksykalnych prawie i niemal, „Polonica” 19, s. 93–101.
- Szupryczyńska M., 1980, Opis składniowy polskiego przymiotnika, Toruń.
- Świdziński M., 1973, Analiza semiotyczna wypowiedzeń pytajnych we współczesnym języku polskim, „Studia Semiotyczne” 4, s. 221–249.
- Tabakowska E. (red.), 2001, Kognitywne podstawy języka i językoznawstwa, Kraków.
- Tatarkiewicz W., 1958, Historia filozofii, Warszawa.

Topolińska Z., 1976–1977, Wyznaczoność, tj. charakterystyka referencyjna grupy imiennej w tekście polskim, „Polonica” 1, 2.

Topolińska Z., 1984, Składnia grupy imiennej, w: Gramatyka współczesnego języka polskiego. Składnia, red. Z. Topolińska, Warszawa, s. 301–389.

Trotz M.A., 1764, Nowy dykcyonarz to jest mownik polsko-francusko-niemiecki [...], Lipsk.

Trubaczew O.N. (red.), 1974–2005, Etimologičeskij slovar' slavjanskich jazykov. Praslavjanskij leksičeskij fond, Moskva.

USJP – Uniwersalny słownik języka polskiego, 2003, t. 1–4, red. S. Dubisz, Warszawa.

Vasmer M., 1953–1958, Russisches etymologisches Wörterbuch, Heidelberg.

Wajszczuk J., 1997, System znaczeń w obszarze spójników polskich. Wprowadzenie do opisu, Warszawa.

Wajszczuk J., 2005, O metatekście, Warszawa.

Walde A., 1954, Lateinisches etymologisches Wörterbuch, Heidelberg.

Waszakowa K., 2017, Kognitywno-komunikacyjne aspekty słowotwórstwa. Wybrane zagadnienia opisu derywacji w języku polskim, Warszawa.

Weinsberg A., 1983, Językoznawstwo ogólne, Warszawa.

Wielki słownik grecko-polski Nowego Testamentu, 1994, red. R. Popowski, Warszawa.

Wierzbicka A., 1966, System składniowo-stylistyczny polskiej prozy renesansowej, Warszawa.

Wierzbicka A., 1969, Dociekania semantyczne, Wrocław.

Wierzbicka A., 1970, „Dobrze” i „słusznie” (medytacje semantyczne), „Miesięcznik Literacki” 4 (44), s. 109–110.

Wierzbicka A., 1971a, Metatekst w tekście, w: O spójności tekstu, red. M.R. Mayenowa, Wrocław, s. 105–121.

Wierzbicka A., 1971b, Porównanie – gradacja – metafora, „Pamiętnik Literacki” 4, s. 127–147.

Wierzbicka A., 1983, Genry mowy, w: Tekst i zdanie. Zbiór studiów, red. T. Dobrzyńska, E. Janus, Wrocław, s. 125–137.

Wierzbicka A., 1987, English Speech Act Verbs: A Semantic Dictionary, Sydney.

Wierzbicka A., 1991, Uniwersalne pojęcia ludzkie i ich konfiguracje w różnych kulturach, „Etnolingwistyka” 4, s. 7–40.

Wierzbicka A., 1993, Nazwy zwierząt, w: O definicjach i definiowaniu, red. J. Bartmiński, R. Tokarski, Lublin, s. 251–267.

Wierzbicka A., 1998/2007, Understanding culture through their key-words: English, Russian, Polish, German, Japanese, New York [przekład pol.: Słowa klucze. Różne języki – różne kultury, przeł. I. Duraj-Nowosielska, Warszawa 2007].

Wierzbicka A., 1999, Akty i gatunki mowy w różnych językach i kulturach, w: tejsze, Język – umysł – kultura, Warszawa, s. 228–269.

- Wierzbicka A., 2000, Jak interpretować Ewangelię?, w: U progu trzeciego tysiąclecia, red. G. Witaszek, Warszawa, s. 433–447.
- Wierzbicka A., 2006, Semantyka. Jednostki elementarne i uniwersalne, Lublin.
- Wierzbicka A., 2012, Polskie słowa-wartości w perspektywie porównawczej, cz. 2, „Etnolingwistyka” 24, s. 19–46.
- Wierzbicka E., 1988, O przyczynie logicznej i jej wykładnikach we współczesnej polszczyźnie, „Prace Filologiczne” 34, s. 163–171.
- Wierzbicka-Piotrowska E., 2011, Polskie zaimki nieokreślone, Warszawa.
- Witczak A., Kowalski P., 2012, Nostratyka. Wspólnota językowa indoeuropejska, w: Przeszłość społeczna. Próba konceptualizacji, red. S. Tabaczyński i in., Poznań, s. 827–837.
- Wujek J., 1593, Nowy Testament Pana naszego Jezusa Christusa. Znowu z łacińskiego i z greckiego na polskie wiernie a szczyrze przełożony [...], Kraków.
- Wulgata – Nova Vulgata Bibliorum Sacrorum Editio, 1979 (Neovulgata).
- Zaucha J., 2013, Lingwistyczne koncepcje znaczenia określeń gradacyjnych, w: Beiträge der Europäischen Slavistischen Linguistik (Polyslav), red. E.G. Rubio, München–Berlin–Washington, s. 232–238.
- Zawadowski L., 1966, Lingwistyczna teoria języka, Warszawa.
- Zdunkiewicz D., 1988, Pojęcie implikatury w językoznawstwie – przegląd najważniejszych stanowisk, „Poradnik Językowy” 9/10, s. 627–645.
- Zdunkiewicz D., 2001, Akty mowy, w: Współczesny język polski, red. J. Bartmiński, Lublin, s. 269–280.
- Żabowska M., 2013, „Faktycznie” i „rzeczywiście” – operacje na wiedzy i ich leksykalizacja, „Linguistica Copernicana” 1 (9), s. 131–141. <https://doi.org/10.12775/LinCop.2013.006>